

HONOR NOVISSIMUS,

Spectabili & Consultissimo Viro,

DOMINO

JOHANNI *Richtsteig* /

in Vet. Civit. Thorun. Scabinorum Magistro

Meritissimo,

*Anno 1694. d. 12. Febr. pie denato, & d. 16. ejusd. ad Deiparæ
solemniter humato,*

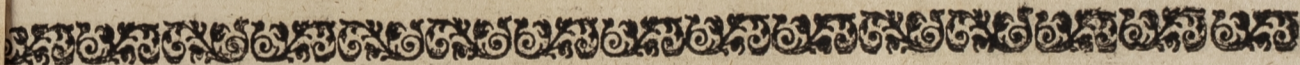
exhibitus

à

Professoribus Gymnasii.

C291

THORUNII,

Imprimebat Johannes Balthasar Bresler.

HONOR NOBILISSIMUS

D. O. M. I. N. O.

JOHANNI SEIDENBERG

in Ver. Civit. Thorma. Scholam. Magistro

SEIDENBERG

THORAMA

Magister Johann Seidenberg

J
C

Effinis dilecte, fugis mortalia, fatum
Te rapit, & summâ collocat arcem
poli.

O Te felicem! Vicisti fortiter hostes,
Vicisti morbos, terribilemque necem.
Jam regnas lætus cum Christo Victor, o-
vasque

Jam rides Mundi noxia quæque mali.
Uxorem, Socerum, Natos tua funera flentes,
Soletur placidis gratia dia modis.
Hæc eadem cunctos servet, regat, atque gubernet,
Auxilium fractis lætitiâque ferat.

*Supra Sclæus, ergo
f. c.*

P. Hofman D.

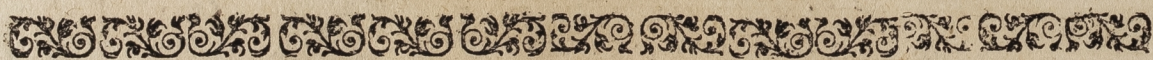
RICHTSTEIGI cineres fletu venerantur Amici.
Nos itidem facimus. Dignus honore Vir est.
Causidicus primùm, Scabinus deinde peritus,
Post Scabinorum gloria prima Patrum.

Egre.

Egregius Fautor Musarum, sæpius olim
 Has dignabatur nectare & ambrosiâ.
 Cum ferret viles habitatio nostra fenestras,
 Ille novas promptâ mente manuq; dedit.
 Humanus, prudens, jucundus & inde disertus,
 Civibus optatus Civis & ipse fuit.
 Illius idcirco vivet post funera Virtus,
 Carminibus nostris vivet in Orbe diu.
 Interea tristes Nati, dilecta Marita,
 Et Consanguinei parcite flere Patrem.
 Nam gravibus morbis Illum variisq; periculis
 Eripuit mors hæc, innumerisq; malis.
 Coelitibus mixtus non jam fert debile corpus,
 Sed fruitur CHRISTO, deliciisq; poli.
 Vos Pater Omnipotens curet, tueatur & ornet,
 Munifica Vobis det bona cuncta manu.
 Magnificum servet Socerum, Venerabile Nomen
 Illius instauret, canitiemq; juvet!

Condolens apposuit

Wenceslaus Johannides,
 P. P.

Nondum detouuit furor implacabilis atræ
 Mortis, in AUSTENIAM percussus usq; Domum.
 Vix seruo coit diducta dolore cicatrix,
 Quæq; manu tangi vulnera cruda timent:
 Vulnera secretas animi populantia fibras,
 Quæ nullus medica claudat hiulca manu:
 Nasceris ecce recens lacerato e vulnere vulnus,
 Et fluis e scisso nate dolore dolor.

Frigi-

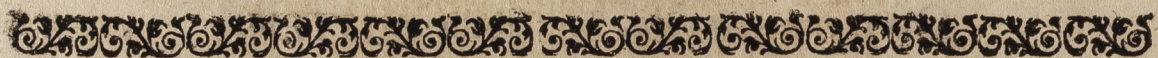
Frigidus, heu! refugit mihi toto corpore sanguis,
Dum repeto clades, quas tulit ista Domus.
Mitior haut sœvum rediit bis Phœbus in orbem,
Quo cecidit tristi funere mersa Parens.
Excipit hoc funus fatum immansœvius, eheu!
Dixisses jugulum dilacerasse Domus.
Illa dies abeat Grajas orsura calendæ,
Nullus eam cupiat mensis habere suam;
Si redeat, redeat piceis frontem obsita plumis,
Et gelidum densa grandine tinsa caput:
Quæ te surripuit nobis, Spectabilis AUSTEN,
Cara Scabinorum gemma decusque Patrum.
Qui te non laudet, qui te non ploret ademptum,
Indignus quæstu, dum morietur, erit.
Verum quid frustra vix proficientia perdo
Verba? quid imprudens refrico vulnus edax?
Dum Fratrem deslent Frater, mœstaque Sorores,
Singultu medios impediante sonos:
Tertius accedit letho RICHTSTEIGIUS, augens
Prægrandem luctum, tristitiamque gravem.
Stet sua laus, constetque Viro. mihi plura loquentis
Sœucia mens planctu debita verba negat.
Te saltem, Deus alme, cui mortalia curæ,
Submissis precibus sollicitasse iurvet:
Qui, semel ut justa sententia lata tabella est,
Nec prece, nec lacrymis, triste resolvit opus:
Parce Domum Austeniam tanta lacerare procella,
Ne trahat in casum naufraga puppis eam.
Erige confusam luctu, solare iacentem,
Fac videat latos sine nube dies.
Vos etiam, Conjux sœvæ viduata marito,
Et deserta pio pignora chara Patre;
Vos Sanctum repleat leni solamine Numen,
Squallentes lacrymis exhilaretque genas.
Ast tibi, Richtsteigi, Fautor post fata colende,
Plurima contuleras quæ benefacta mihi,
Quæ mihi semper erunt imis infixæ medullis,
Dum mea consumptus deseret ossa vigor:

Grata

Grata mente pias refero cum scenore grates,
Et precor, ut caelo praemia digna feras.
Molliter ossa cubent tua, molliter ossa quiescant,
Nec tua contemeret membra sepulta dolor.
Aeternis satiare bonis, terraque superstes
Sit tua post fatum nescia fama mori.

Συλλυγμένον ἱερ.

M. Johannes Sartorius.

Sic incessisti non curvo tramite **Richtsteig!**
Justitiae veteris gloria, splendor, amor.
Te Deus in recto deduxit tramite veri,
ornavitq; piis dotibus, atq; bonis.
In vita fueras civili *Semita recta*,
calcabas recti iudiciiq; viam.
Hinc nec aberrasti post mortem tramite recto,
caelica sed recta tendis ad astra via.
O felix noster **Richtsteig!** faustusq; Viator!
qui bene confecit futilitatis iter.
Sed viduam moestam soletur Spiritus almus,
& lati fati prosperitate beet.

l. m^q. scrib.

M. Martinus Böhmi.

Mundus hic exilium est, est terq;ve quaterq;ve beatus,
Qui venit in patriam ad tecta beata poli.
Qui venit in patriam, quicquid tenet orbis & unda
Spernit, dum fruitur plausibus aethereis.
Gratulor ergo tibi, **RICHTSTEIG**, ut membra quietem
Obtineant placidam pectore & ore precor.

Officii testandi ergo

f.

P. P.

[aut] [litter]

Nil adeo est sanctum, quod non Libitina profanet,
Aut altum quod non sternere possit ea.
Pontifices Summos, fumante avellit ab ara,
Cræsi lethæus tingit & ora liquor.
Tergeminos fratres victricibus abstulit armis,
Romani unius dextra animoq; feri.
Ter centum Fabii ad Cremeram cecidere sinistro
Fato, ad Thermopylas quot periére Viri?
Huic cedunt fasces Patrum, imperiosa securis,
Huic se submitunt aurea sceptrâ, Duces.
Sive pius fuerit, sive impius, illa rogali
Immittit flammæ, pulveribusq; tegit.
Victor cum victo, spissas damnatur ad umbras,
Cum Mario in tenebris, victæ Jugurtha, jaces.
Regum mandatis poteris subducere collum,
Mortis sed debes subdere colla jugo.
Ad mortem properant, & primus & ultimus ordo,
Est ingrata via hæc cuiq; terenda tamen.
Vota movent Superos, poterunt datâ & æra movere
Mortales, Mortem vota nec æra movent.
Bartolus & Baldus, nullis eludere possunt
Technis insidias, Parca tremenda, tuas.
*Provo*co, Balde, tuum, *Protestor*, Bartole, frustra est,
Est levior pluma, *Replica*, Balbe, tua.
Sistere te debes, mox quando citabere lege
Mortis, nec poteris dicere: *Cras adero*.
Non tibi speranda est *Dilatio*, *Terminus alter*,
Dum spectat torvi Cymbula avara senis.
Excipias si fortè forum, compunget acutis
Te sannis, Regum conspuit illa forum.
Si posset quemquam servare peritia legum,
Hic Richtsteig Noster vivere debuerat.
Calluit ille Urbis pia jura artesq; forenses,
Sed nil profuerunt cum citat atra dies.
Impiger ad leges viridi tendebat ab ævo,
Par fuit hæc multis Urbis in arte viris.
Currebat quò illum furtim natura trahebat,
Et studii Legum gloria multa comes.

Numné

Numné animo quisquam poterit confingere majus,
Quàm fulcire probos, sternere lege malos.
Quàm linguas in judiciis confundere eorum,
Tempora qui vitæ Tisiphonæa trahunt.
Talis erat *Noster* quondam, quando aura favebat,
Defendit validis artibus, ore reos.
Jam licet ille foro cessit, steterq; ante tribunal
Judicis, ipse reus, vincet at ille tamen.
Illius est Christus Patronus, sustulit iram
Qui Patris solus, protegit ille reum.
Felix peccator, quem Christi lingua tuetur,
Non cadet is stygii victima cruda tori.
Tu quæ damna tori sentis, *benè nata Marita*,
Elere tori Socium desine ab exequiis.
Sed num flere potes? lacrymarum gurgite Matrem,
Fratrem, dum plangis, lacryma vix superest.

*His studium & officium suum
declaravit*

Johannes Rezik,
P. P.

ME prior astra petis: quânto ó felicior es me!
Tu liber curis, ast ego adhuc teneor.
Gratulor Elysios campos, Affinis amande,
Gratulor Halcyonum nunc sine nube dies.

Condolens fec.

Georgius Lehmannus,
Gymn. Collega.

